

Interviu

Adina Speranta

Am vrut să iau un interviu
Sufletului , dar era ocupat!
Eu știu că este încă viu,
De veșnicie-i strâns legat.

Am așteptat cu nerăbdare
Să mă accepte ,pentr-o clipă
Să îl întreb de ce imi pare
Că lumea e amară și grăbită ..

Că nu mai râd copii în soare,
Că totul pare-anost și șters...
De ce nu mai vedem o floare,
De ce ne poticnim în mers?

De ce am decretat distanțe
Și le mărim în mod constant ,
De ce am stăvilit speranțe
Și ne zâmbim mai arogant ?

De ce în soare parcă plâng
Prea triste siluete șterse ,
De ce în ploaie nu mai râd
Romanticii, suflete-alese ?

Aștept cu frică, mi-este teamă,
Parcă n-aș vrea să mai întreb.
Dar ,iată: sufletul mă cheamă,
Ștergându-și lacrima, discret.

14.05.2015